

[Harald Petersen.]

andet politisk Spørgsmaal kan herske afvigende Opfattelser af den taktiske Fremgangsmaade i en eller anden Situation.

Den højtærede Statsminister udtalte i Dag, at den højtærede Udenrigsminister har Brug for al den Autoritet, man kan forlene ham med, og det tror jeg ogsaa er nødvendigt, men Autoriteten maa en Minister selv skabe sig ved sine Handlinger, ved sin Optræden og ved sin Dygtighed. Ved Tve tydighed stiver man ikke Autoriteten af, langt mindre ved en Optræden, som af mange af os og i hvert Fald af mig kun kan opfattes som Brud paa Loyalitetens elementære Regler, og endelig kan man ikke vente Styrkelse af Autoriteten, naar Udenrigsministeren nu efterhaanden producerer et Billede af sig selv, der minder for meget om Kamæleonen. Jeg har virkelig, vistnok stærkere maaske end de fleste, betragtet den højtærede Minister som en Autoritet. Jeg indrømmer ogsaa, at jeg i saa Henseende er skuffet, hvad der personlig gør mig uhyre ondt. Jeg synes, at Udenrigsministeren nok har Synspunkter, men det staa saadan for mig, efterhaanden som Dagen og Aarene skrider frem, at han mangler en Politik, og det forekommer mig desværre, at han i for stærk Grad fortøner sig som et Produkt af sine Omgivelser. Det kan i mine Øjne hverken give Tillid eller den fornødne Autoritet under de kommende Forhandlinger, som skal føres ikke alene paa Regeringens, men paa Landets og Folkets Vegne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hvidberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Hvidberg: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen erklærede i Gaar i sin Replik til den Tale, jeg havde holdt i Lørdags i dette høje Ting, at han ikke havde hørt den, og at han ej heller havde læst den i Fortrykket. Saa synes jeg oprigtigt talt, at det ærede Medlem hellere skulde have undladt at svare mig, eller i hvert Fald skulde have ventet med at svare mig, til han havde læst, hvad jeg havde sagt. Saa havde jeg heller ikke behøvet at forlænge denne Diskussion, som jeg synes burde afsluttes saa hurtigt som muligt. Men da jeg hører til de Medlemmer, der sjældent tager Ordet, kan det maaske tillades mig.

Det ærede Medlem nævnte, at jeg havde talt om Christmas Møllers „store samlende Evner“. Jeg har overhovedet ikke brugt dette Udtryk, men derimod talt om Mænd, der havde Karakter og i deres politiske

Handlemaade ledes af Idé og Overbevisning. Jeg er meget vel vidende om, at den Slags Mænd netop ofte bliver ensomme Mænd, medens de Mænd, der overmales med Legendens idylliske Farver, bliver populære. Saadan er nu engang Vilkaarene. Bedre er vi Mennesker altsaa ikke. Men der gives ikke desto mindre Tider i et Lands Historie, da der særlig er Brug for de Mænd, der ikke ængstes for at betale Prisen for at sige, hvad der skal siges, da det, der virkelig er Brug for, er Mænd med Hjørnetænder.

Det ærede Medlem talte om, at jeg ikke skulde bebrejde ham, at han havde splittet det borgerlige Samarbejde i Modsætning til Christmas Møller. Jeg kan sige, at jeg ikke paa nogen Maade agter at rette mig efter denne Formaning, men tværtimod vil vedblive med at bebrejde det ærede Medlem dette, og ingen — heller ikke det ærede Medlem ved de Taler, han har holdt siden i Lørdags — vil kunne tilsløre over for mig, at det var den Knud Kristensenske Særpolitik imod de Erklæringer, han her i Tinget havde afgivet, som var den primære Aarsag til Sprængningen, og naar han nu i sin Tale over for mig kommer ind paa Udtrykket: Underkastelse under Christmas Møllers og „Politikens“ Standpunkt, er den Slags jo blot et løst Skud Krudt. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kunde jo blot have optraadt, som en Statsminister burde optræde, saa var der intet sket.

Men jeg skal saa videre føje til, at det jo ikke blot er dette ene Forhold, som maatte vanskeliggøre Samarbejdet mellem det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og andre ærede Medlemmer af dette Ting. Jeg maa her minde om, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen f. Eks. under sidste Finanslovdebat pludselig, ganske vist i Spørgsform, men dog saaledes at det fremtraadte som en Insinuation og Sigtelse, slyngede den Paastand ud, at der skulde være afsluttet en hemmelig Overenskomst mellem det danske og det tyske Socialdemokrati om, at Grænsen skulde ligge fast. Den daværende danske Statsminister insinuerer, at Landets største politiske Parti endnu, medens Landet formelt er i Krig med Tyskland og tilhører de Allierede, skulde have truffet hemmelig Aftale med et politisk Parti dernede! Den daværende danske Statsminister insinuerer, at dette danske Socialdemokrati, til Trods for at det deltog i Udtalelsen: paa Selvbestemmelsesrettens Grund, havde sluttet en Overenskomst, som gjorde, at det i Virkeligheden ikke kunde participere deri. Som Begrundelse herfor havde det ærede Medlem, den daværende